

РЕШЕНИЕ

№ 5587

гр. София, 05.10.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав**, в публично заседание на 27.09.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николина Янчева

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **10105** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на Е. А., гражданин на А., срещу решение № 15454 от 08.08.2017 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на жалбоподателя е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се твърди, че бежанската история на оспорващия е неправилно анализирана, което е довело до неправилни правни изводи за липса на предпоставки за предоставяне на международна закрила. Поддържа се незаконосъобразност на оспореното решение, като издадено в противоречие със закона и събраните доказателства и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Жалбоподателят, редовно и своевременно призован, се явява лично в открито съдебно заседание, в което участва чрез назначения му от съда преводач. Представява се от адв. Л., назначена за процесуален представител на жалбоподателя по реда на Закона за правната помощ с определение от 14.09.2017 г.

Ответникът – председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (Д.), чрез пълномощника си юрк. М., оспорва жалбата. Не претендира присъждане на разноски. Депозира писмени бележки.

Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства и на основание чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания административен акт, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заповед У. 5392 ПАМ-495 / 31.03.2016 г. на В. началник сектор „Миграция“ при СДВР на основание чл. 44, ал. 1 и чл. 41, т. 1 ЗЧРБ на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка "Принудително отвеждане до границата на Република Б." във връзка със задържането му на 31.03.2016 г. в района на [улица]в [населено място], без документи за самоличност, при което не е удостоверил влизането си в страната по законоустановения ред. Заповедта е доведена до знанието на жалбоподателя на разбираем за него език на 31.03.2016 г.

С молба вх. № ВР 1682 / 27.04.2016 г. по деловодния регистър на РПЦ-гр. С., Военна рампа Е. А., гражданин на А., е поискал предоставяне на международна закрила. Личните данни на кандидата са установени въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 ЗУБ.

На 27.04.2016 г. е съставен регистрационен лист. В същия ден А. е получил копие от Указания рег. № УП-3618 / 27.04.2016 г. относно правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република Б., включваща пояснения относно производството по предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за предоставяне на международна закрила, относно връчване на решенията, както и списък с организации, работещи с бежанци и чужденци, подали молба за статут с приемна в Д. при МС. Съставена е ЕВРОДАК дактилоскопна карта с референтен номер В..

Видно от констативен протокол рег. № УП 3618 / 04.05.2016 г. А. не се явява за провеждане на насроченото за 04.05.2016 г. интервю. От докладна записка вх. № ВР-1797 / 09.05.2016 г. се установява, че кандидатът е напуснал самоволно общежитието на отдел „ПМЗ – кв. Военна рампа“. Поради това и на основание чл. 77, ал. 1 във вр. с чл. 14, т. 1 и 2 ЗУБ с решение № 4411 / 20.06.2016 г. на председателя на Д. производството по предоставяне на международна закрила на А. е спряно. С решение № 911 / 30.01.2017 г. на зам.-председателя на Д., комуто със заповед № РД 05-1078 / 28.12.2016 г. на председателя на Д. са делегирани съответните правомощия, е прекратено производството по предоставяне на международна закрила на А. на основание чл. 77, ал. 3 вр. с чл. 15, ал. 1, т. 7 ЗУБ. С молба вх. № УП 3618 от 02.05.2017 г. жалбоподателят е поискал възобновяване на производството по предоставяне на международна закрила. С решение № 13384 / 30.06.2017 г. на зам.-председателя на Д. производството по предоставяне на международна закрила на А. е възобновено.

Интервю с жалбоподателя, на разбираем за него език, е проведено на 06.07.2017 г. видно от съставения протокол рег. № УП 3618 / 06.07.2017 г.

При изслушването му А. заявява, че е живял само в П. и не е ходил в А.. От А. заминал за П. преди 3 години поради семейни вражди, останали от дядо му. От П. е преминал в И., където е престоял 2 денонощия, след това е влязъл в Т., където е останал и работил 1 година и след това е дошъл в Б.. Признава, че е искал да достигне Г.. Твърди, че е получавал заплахи от пакистанската полиция преди 2 години, като

заплахата се състояла в закана, че ще бъде изгонен от П.. Влязъл в Б. 20 месеца преди провеждане на интервюто. Пристигнал в С., където прекарал 4 месеца в някаква къща, след което бил заловен от полицията.

Жалбоподателят признава, че нито в А., нито в П., където е живял пред последните три години преди заминаването си, не е подлаган на преследване на основание раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Посочва, че не е членувал в политически партии и организации, не е участвал във въоръжена групировка, не е задържан, съден или осъждан. Отрича да му е оказвано насилие.

По преписката е приобщена справка вх. № МД-612 / 23.05.2017 г. от Дирекция „Международна дейност“ на Д. относно Ислямска република А. – актуално положение в страната, съставена съгласно Методологията на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището за изготвянето на информация за страните на произход на база внимателно подбрани, публично достъпни външни източници, посочени в края на документа. Данните от същата са анализирани в обстоятелствената част на оспорения акт.

С писмо рег. № УП-3618 / 06.06.2017 г. на директора на специализирана дирекция „М“ - Д. съгласно чл. 41, ал. 1, т. 1 ЗДАНС на Д. е съобщено, че специализираният орган не възразява да бъде предоставена закрила в Република Б. на лицето, регистрирано в РПЦ С. като Е. А..

Със становище рег. № УП-3618 / 12.07.2017 г. на главен експерт в РПЦ – С., е предложено на председателя на Д. да откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на Е. А..

С оспореното в настоящото производство решение № 15454 / 08.08.2017 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на Е. А., гражданин на А.. Въз основа на събраните в административното производство доказателства, като е съобразил актуалната ситуация в страната на произход, ответникът е приел, че не са изпълнени предпоставките по чл. 8 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и тези по чл. 9 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут и на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, вр. чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4, вр. чл. 9 ЗУБ е постановил отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решение № 15454 / 08.08.2017 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците е съобщено на А. с участието на преводач на 31.08.2017 г.

В рамките на съдебното производство ответникът е представил ново писмено доказателство - актуална справка вх. № МД-1042 / 08.09.2017 г. от Дирекция „Международна дейност“ на Д. относно актуално положение в Ислямска република А.. От процесуалния представител на жалбоподателя са представени статии от различни медии, отразяващи актуалната обстановка в А..

При така установените факти, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност. Същата е депозирана в срока по чл. 87 ЗУБ.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет - компетентен орган съгласно чл. 48, ал. 1, т. 1 ЗУБ.

Решението е поставено в установената от закона писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно прилагане на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

Видно от молба вх. № ВР 1682 / 27.04.2016 г., обективираща искане по чл. 59, ал. 2 ЗУБ, на чужденеца е разяснена и му е осигурена възможност да кандидатства за международна закрила. Кандидатът е регистриран в Д. и му е открито лично дело съгласно нормата на чл. 61, ал. 2 ЗУБ. Едновременно с извършване на регистрацията по чл. 61, ал. 2 ЗУБ на жалбоподателя е връчен екземпляр от Указания относно реда за подаване на молба за статут, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за статут в Република Б., както и списък с организации, работещи с бежанци и чужденци, подали молба за статут с приемна в Д. при МС. По този начин е предоставена изискуемата се от нормата на чл. 58, ал. 6 ЗУБ безплатна правна и процедурна информация относно реда, по който ще се разгледа, на език, на който разбира, в срок, позволяващ му да упражни правата си на кандидат за международна закрила.

С кандидата е проведено интервю, обективирано в писмен протокол. Взети са необходимите мерки интервюто да се проведе при условия, които дават възможност на лицето да изложи по последователен начин, максимално изчерпателно всички свои основания за търсената закрила. За това свидетелства съдържанието на протокола за поведено интервю, в хода на което оспорващият е могъл да представи всички елементи по чл. 4, ал. 2 от Директива 2011/95/ЕС, обосноваващи молбата му. Той е внимателно изслушан, не е ограничаван в изявленията си, поставяни са му уточняващи въпроси. Събрани са наличните по случая доказателства, изяснени са всички заявени от кандидата обстоятелства във връзка с индивидуалното му положение, взета е предвид актуалната обща информация за държавата на произхода му и е преценена сигурността ѝ. Следователно процедурата за предоставяне на международна закрила е надлежно проведена.

Оспореното решение е постановено в писмена форма и съдържа фактически и правни основания, мотивирали органа при издаването му. Обсъдено е както личното положение на кандидата за международна закрила, така и ситуацията в държавата по произхода му. Взети са под внимание изтъкнатите от него факти от личната му история като елементи от молба за статут по чл. 4, ал. 2 от Директива 2011/95/ЕС. Оценена е в достатъчна степен общата обстановка в държавата по произход на база на информация от надеждни международни източници, които са посочени в цитираната в решението справка.

От съществено значение за предоставяне на статут на бежанец съгласно ЗУБ и Ж. конвенция е съществуването на основателни опасения от преследване по причина на раса, религия, националност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група. Преценката следва да е конкретна. Задължение на искащия убежище е да представи необходимите елементи за оценка на истинността на изброените факти и обстоятелства. След като достоверността на твърденията му бъде достатъчно добре установена, не е необходимо да се търсят детайлни потвърждения на изложените факти, съмненията следва да се разрешават в полза на искащия

убежище, освен ако няма основателни причини това да не се прави.

Законосъобразен и обоснован е изводът на административния орган, че изложените от жалбоподателя причини не представляват материалноправно основание за предоставяне на статут на бежанец по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ. Понятието "преследване" по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ е дефинирано в нормата на чл. 8, ал. 4 - нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация, включително наказания за отклонение от военна служба, което би довело до извършване на деяния по чл. 12, ал. 1, т. 1-3 (чл. 8, ал. 5 ЗУБ). За квалифициране на събитията, които са претърпени или представляват заплаха за молителя, като преследване по смисъла на чл. 8 ЗУБ, е необходимо същите да са достатъчно тежки според тяхното естество или повторение, или да представляват сериозно посегателство на правата на човека (например живота, свободата или физическата цялост), или след преглед на всички елементи в досието да се установи, че тези събития очевидно не позволяват на лицето, което ги е претърпяло, да продължи да живее в страната по произход. Събитията следва да се основават на една от причините за преследване по чл. 8 ЗУБ - раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политически убеждения.

В разглеждания случай от изявленията на А., дадени в хода на проведеното интервю, е видно, че той не е бил лично преследван както в А., така и в П. (където е живял през последните 3 години) поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение. Бежанската история на чужденеца не съдържа твърдения за осъществено преследване по признаците, установени в нормата на чл. 8, ал. 1 ЗУБ. Твърдението му, че е бил заплашен от пакистанската полиция е необосновано, доколкото не са посочени причините за тази заплаха, поради което не може да се приеме, че е осъществена хипотезата на чл. 8, ал. 1 ЗУБ. Обстоятелството, че напускайки П. А. е живял и работил една година в Т., без да поиска закрила в тази държава, сочи че жалбоподателят не е лице, бягащо от преследване по признаците, установени в нормата на чл. 8, ал. 1 ЗУБ. Обратното би го мотивирало да подаде молба за закрила в първия възможен момент, навлизайки на територията на първата сигурна държава, което А. не е сторил. Нещо повече – той е напуснал Т., без да посочва ясна причина за това и пристигайки в Б. живее четири месеца в някаква къща в С., без да подаде молба за закрила. Такава подава едва след като му е наложена принудителна административна мярка „Принудително отвеждане до границата на Република Б.“ очевидно с цел да осуети изпълнението на тази ПАМ. Както сам жалбоподателят признава целта му е да достигне Г., а подобна цел е присъща за мигранта, а не за бежанеца. Последният се стреми към най-близката сигурна държава, без да проявява избиращост.

В подкрепа на горния извод е и обстоятелството, че в хода на производството по ЗУБ жалбоподателят самоволно напуска общежитието и не се явява на насроченото интервю – все действия, които сочат на липса на заинтересованост от производството по предоставяне на международна закрила, която незаинтересованост никак не може да бъде оправдана при наличие на обстоятелства по чл. 8, ал. 1 и/или чл. 9, ал. 1 ЗУБ.

Събраните в производството доказателства, в т.ч. и данните от проведеното интервю, при приложение на глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне статут на бежанец, издаден от службата на Върховния комисариат на О. за бежанците, сочат на извод, че жалбоподателят е мигрант (лице, което по причини, различни от изброените в определението за бежанец, дадено в Ж. конвенция от 1951 г. и Протокола от 1967 г., доброволно напуска страната си, за да се засели другаде), а не лице, търсещо закрила поради обстоятелствата по чл. 8, ал. 1 ЗУБ.

Поради това правилно молбата му за предоставяне на бежански статут е оставена без уважение.

Посочените от жалбоподателя причини за желанието му да получи закрила не са сред основанията, обосноваващи предоставяне и на хуманитарен статут.

Съгласно нормата на чл. 9, ал. 1 ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

В процесния случай жалбоподателят не е посочил като причина да напусне държавата по произход нито една от реалните опасности, предвидени в нормата на чл. 9, ал. 1 ЗУБ. В оспореното решение е направена преценка на ситуацията в страната чрез позоваване на справка от специализирана дирекция в Държавната агенция за бежанците. А. изрично е заявил, че не е имал проблеми с властите в А. и не са отправяни тежки лични заплахи срещу живота и личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Напротив – кандидатът признава, че е напуснал А. поради причини от битов характер. Установи се, че кандидатът е заминал за П., където всъщност е и роден, като твърдения, а още по-малко доказателства за вътрешен или международен въоръжен конфликт в П. не са ангажирани по делото.

Предвид изложеното не се установи наличие на юридически факти, осъществяващи хипотезите както на чл. 9, ал. 1, т. 1, 2 и 3 ЗУБ, така и на чл. 9, ал. 6 и 8 ЗУБ (на които изобщо не се е позовавал кандидатът).

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорвания, административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение. Последното мотивира извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

С оглед липсата на претенции за присъждане на разноси и по аргумент от чл. 81 ГПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Е. А., гражданин на А., срещу решение № 15454 от 08.08.2017 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на жалбоподателя е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд

на Република Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: